

ШКІЛЬНІ ВІСТІ

Колонка редактора

Шановні читачі!

Сьогоднішнє число газети «Шкільні вісті» присвячене важливій темі — окремим формам позаурочної роботи з учнями. В «Основних орієнтирах виховання учнів 1-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів» сказано, що основою сучасного виховного процесу є людина як найвища соціальна цінність. Тому важливо не тільки сформувати в підростаючого покоління необхідні життєві компетенції, а й виховати громадянина, здатного протистояти асоціальним впливам.

У сучасних умовах, коли життя прагматизується, часто нехтуються правові, соціальні та моральні норми, необхідно, щоб діти залучалися до різних форм творчої і суспільно-корисної діяльності.

Гурткова робота, що базується на розвитку інтересу до певного виду діяльності, є дієвим фактором формування різнобічно розвиненої особистості. Участь учня в ній зумовлена інтересом до нового, прагненням до успіху, є настановою на розв'язання суперечностей, навчальних і життєвих проблем.

Крім формування умінь і навичок, вона дає змогу тіснішого спілкування між учнями, зустрічі яких відбуваються в умовах спільності інтересів, позитивних емоцій, духовної потреби.

Велике значення має демонстрація результатів у формі звітів, виставок, змагань, оглядів, олімпіад тощо.

Не кожен у майбутньому стане художником, спортсменом, дизайнером, музикантом, але знання, вміння і навички, набуті у школі, стануть опорою у подальшому житті: при оформленні житла, робочого місця, повсякденному спілкуванні з людьми, здоровому способі життя.

Отож, запрошуємо поспілкуватися з тими, хто виявив бажання поділитися враженнями і роздумами про участь у позашкільній роботі своїй і ровесників. Наші дописувачі - школярі.

Кожному учневі - справу до душі

Позашкільля є тією стихією, де кожна дитина може в повній

мірі проявити себе, навчитися творити, любити навколишній світ, бути спритним, сильним.

Сьогодні учні нашої школи мають для цього всі можливості, тому що створена ціла система організації позакласної та позашкільної роботи. Вона включає роботу шкільних гуртків та секцій, співпрацю з Великосорочинською дитячою музичною школою, спортивною школою Миргородської районної організації ДСТ «Колос», гуртками станцій юних туристів та натуралістів відділу освіти Миргородської РДА.

Великою популярністю серед учнів користуються спортивні секції з боротьби дзюдо та самбо, футболу, баскетболу, легкої атлетики. Заняття цих секцій проводять досвідчені вчителі фізичної культури С.І. Голінка, В.М. Гордєєв, Ю.В. Опухлий. Їхні вихованці — майстри спорту, кандидати у майстри спорту, першорозрядники - постійні переможці та призери різноманітних змагань.

Своєю вмінню різьби по дереву багато учнів завдячують керівнику гуртка І.С. Кліяненку, вони своїми виробами радують рідних та друзів, беруть участь у різноманітних виставках.

Цікаво проходять заняття гуртків «Рукоділья» (керівник Кухарук Л.В.) «Основи дизайну» (керівник Бокітько М.Д.), без робіт яких

не обходяться шкільні, районні та обласні виставки.

Із сучасними інформаційно-комунікативними технологіями знайомляться школярі на заняттях гуртка з інформатики (керівник М.Ю. Горобець).

Жоден огляд художньої самодіяльності, концерт, шкільний вечір не проводиться без дітей, які навчаються в музичній школі. Односельці завжди чекають чергового виступу вихованців школи.

Юні художники, яких навчає О.М. Алексєєва, мають високу майстерність, є переможцями багатьох конкурсів, відзначені дипломами та грамотами.

Багато цікавих дослідів та досліджень провели члени гуртків «Юні ботаніки» та «Генетики-селекціонери» під керівництвом вчителя біології Н.В. Іщенко. Гуртківці стали переможцями II етапу Всеукраїнського конкурсу «Мій рідний край - моя земля» за напрямком «Експериментальна робота з екології та природоохоронна робота».

Учні школи беруть активну участь у різноманітних інтерактивних конкурсах: «Соняшник», «Левеня», «Колосок», «Лелека», «Кенгуру», «Теліантус».

Особливо успішно наші учні виступили на Всеукраїнській Інтернет-олімпіаді «Відкрита природничка демонстрація». Вони брали участь у фінальній частині конкурсу, який проходив у м. Києві.

Таким чином, переважна кількість учнів школи має змогу знайти справу до душі і з користю для себе проводити свій вільний час.

Іван Солод, директор школи.

РУКАМ—РОБОТА, А ДУШІ— РАДІСТЬ

У перші дні навчання в школі, до якої я перейшов у 5-му класі, мене не зацікавив жоден з гуртків. Однокласники після уроків розбігалися, хто на заняття музикою, хто на дзюдо, а я знав лише уроки.

Усе змінилося в 8-му класі. Річ у тім, що багато моїх друзів відвідували гурток «Різьба по дереву». Тому до школи вони приносили не лише портфелі, а й дошки-заготовки, напівготові та готові вироби. А ще точилися розмови, так би мовити, на «професійні» теми.

Якось я теж вирішив побувати на одному із занять. Мене відразу ж зацікавила атмосфера, якою наче був проінфікований навчальний кабінет. «Це - моє!» - вирішив я.

Усе почалося із простих кухонних наборів, але робота ця потребувала уваги, обачності, терпіння і фантазії. Найперший свій виріб я подарував мамі. Незважаючи на те, що він був простеньким, мамі він дуже сподобався.

Від заняття до заняття вироби ставали красивішими, робота - все складнішою. Але від того - ще цікавішою. За успіхи мама подарувала мені електролобзик.

Настав день, коли і мої вироби потрапили на виставку. Чого там тільки не було: шкатулки, різноманітні кухонні набори, вішачки для одягу, табуреточки, сувенірні фігурки та багато іншого.

Ми дуже пишалися тим, що могли показати результати своєї роботи. Кожен розумів, що це заслуга не лише його, а й керівника нашого гуртка - Івана Сергійовича. Він також був учнем нашої школи і відвідував цей гурток. Потім закінчив педагогічний університет і повернувся уже вчителем, щоб передавати свої знання і вміння нам.

Мені подобається відвідувати цей гурток, після уроків десь і втома дівається.

... Пахне деревина, неквапно ведеться розмова. Кожен зосереджений над якоюсь рисочкою, завіткою, канавкою. Мине трохи часу, і з-під звичайної дошки з'явиться диво: красива і корисна річ, яка дає рукам роботу, а душі — радість.

Андрій Холодько, учень 9-Б класу.

Фрагмент виставки

Тут виховують чемпіонів

Кременчук, Комсомольськ, Полтава, Зіньків, Миргород, Ромни, Яготин, Козятин, Київ — ось неповний перелік міст, де ми побували останнім часом на змаганнях. І звідусіль поверталися переможцями і призерами.

Ми — це дзюдоїсти, які вже не один рік успішно

Їх об'єднало дзюдо

навчаються під керівництвом Голінки С. І. Наша секція — найчисельніша і найрезультативніша. Вона виховала не одного майстра спорту, кандидата у майстри спорту, чемпіонів України, СНД, Європи.

Я займаюся дзюдо уже п'ять років. За цей час досить непогано виступала на татамі. Про це свідчать 23 медалі за перші місця, 14—за другі, 10—за треті. А ще маю 70 грамот.

Пишу про це тільки для того, щоб підкреслити, який у нас талановитий тренер. Завдяки йому зі стін нашої школи виїхали такі відомі спортсмени: Шутько Григорій, Дашенко Наталія, Подоляка Юлія, Гмиря Олексій та інші.

Сьогодні ми тренуємося у гарному залі, де є спеціальний тренажер. За успіхи нам подарували нове кімоно. Цього ми досягли своїми силами.

Хлопці і дівчата, з якими я дружу, люблять спорт, наполегливо працюють над собою. Нас багато: від 1 до 11 класу. Нікого не виділяю, тому що кожен дзюдоїст по-своєму особливий. Я пишаюся своїми друзями, радію їхнім успіхам і сама прагну бути результативною спортсменкою.

Дзюдо — головне в моєму житті. Моя мета — у майбутньому стати тренером, виховувати спортсменів-чемпіонів.

Вікторія Пушкар, учениця 9-Б класу

ПРО ЖИВОПИС І НЕ ТІЛЬКИ...

Мене звати Чапча Інна. Навчаюся я у школі естетичного виховання на відділі «образотворче мистецтво».

Не знаю, чому, але в мене гарно виходить малювати, тому я дуже люблю цю справу.

Відкрию свою невелику тасмницю: Я вже не раз успішно брала участь у різних конкурсах.

Можна мені зовсім трішки похвастатися?

Ось, наприклад, участь у конкурсі «Майбутнє лісу у твоїх руках». Тоді моя робота на районному конкурсі в м. Миргороді зайняла I місце, на обласному в м. Полтаві — теж перше, а на Всеукраїнському — третє.

А ще такі конкурси: «Податки очима дітей», «Моя професія», «Світ навколо тебе». І знов моя робота в Полтаві зайняла II місце.

Наша вчителька Ольга Михайлівна — хороша, добра, мила і красива. Вона мені завжди допомагає, якщо я цього потребую.

Я вже намалювала 3 картини формату А3 і А4. Для мамі на 8 березня — четверту.

Тепер розповім, чого навчилася за 4 роки. Я вмію правильно користуватися акварелями, гуашами, акрилом, кольоровими і простими олівцями. Це тому, що ми вивчаємо види фарб, композицію. Виявляється, що у графічній техніці багато чого пов'язано з геометрією і кресленням.

Цікавими є уроки скульптури. Ми працюємо з пластиліном і глиною. На заняттях з історії мистецтв вивчаємо творчість знаменитих художників, їх картини.

Приходьте до нас у будь-який день, і ви переконаєтесь, яка творча обстановка тут панує. Юні художники сидять за мольбертами. Кожен чаклує над якоюсь роботою. Це все — наш чудовий колектив, з яким приємно спілкуватися. Діти, які тут навчаються, дружелюбні, злібні, старанні, закохані у живопис.

Як гарно малює Іван Півень (1 клас ДХІІІ)! Скільки фантазії у роботах Тетяни Бондаренко (4 клас ДХІІІ). Довго стоять глядачі перед малюнками Альони Пономаренко (2 клас ДХІІІ).

Де їх можна побачити? На 2 поверсі нашої школи знаходиться картинна галерея. Там є і наша постійно діюча виставка, яка час від часу оновлюється.

Як і в звичайній школі, у кінці кожного семестру проводиться оцінювання навчання. І ще один (останній) мій секрет: я навчаюся «на відмінно».

Інна Чапча, учениця 7-Б клас, учениця 4-го класу ДХІІІ

ЖИТИ В ГАРМОНІЇ З ПРИРОДОЮ

Чарівна й різнобарвна природа нашої рідної Миргородщини. Не злічити її неповторних багатств.

Розуміти мову природи, бережно ставитися до всього живого ми вчимося на заняттях гуртка «Юний натураліст». Він об'єднав небайдужих до природи дітей.

На заняттях юннати пізнають дивовижний світ природи, навчаються жити в гармонії з навколишнім світом, бути захисниками природи.

Скільки добрих та корисних справ зробили наші гуртківці! Це трудові десанти, проведені з метою упорядкування та озеленення шкільного подвір'я, вулиць села, берегів Псла. Тут відзначилися Чобітько Д. (6-А), Кучеренко В. (6-А), Кучеренко Н. (5-й).

Ми взяли участь у кількох Всеукраїнських акціях. Беручи участь в акції «Годівничка», виготовили годівнички для зимуючих птахів, підгодовували їх насінням бур'янів, яке зібрали восени, вели спостереження.

Під час акції «Первоцвіт» виготовляли

Учасники акції «Годівничка»

презентації, реферати, бісероплетіння. І найважливіше — проводили роз'яснювальну роботу по збереженню ранньовесняних квітів.

Зацікавила нас акція «Птах року». Найактивнішими були Демченко М. (7-Б), Буваець В. (7-Б). 2012 рік — рік одуда, який водиться у нашій місцевості. Тож ми вивчаємо біологію птаха, виготовляємо листівки, складаємо вірші, оповідання.

Також розповідаємо школярам про одуда, досліджуючи місця його гніздування. Багато цікавих та корисних справ, так цікаво нам разом. Яюсь я намагалася пригадати все, що зроблено. Виявляється, чимало. Ми

вирощуємо квіти, доглядаємо за кімнатними рослинами. Проводимо конкурси й вікторини, мандрівки сторінками Червоної книги.

Доки дівчата ведуть спостереження за прильотом птахів, готують свято «Зустріч птахів», Кондратенко С., Демченко О., (7-А) розвішують шпаківні, виготовлені гуртківцями. Подобаються нам екскурсії, тому що наш край гарний у різні пори року.

Ми взяли участь у натуралістичних курсах «Мій рідний край — моя земля», «До чистих джерел», «Галерея кімнатних квітів». Стецюра В. (11-А), Чапча І. (7-Б) гідно представили улюблений гурток, тому що вони малюють гарно, плетуть з бісеру, люблять кімнатні рослини.

Не хочеться розлучатися зі школою, друзями, з якими спільно гортали сторінки цікавої книги природи. Недарма ж сказано «Природа — це казка, яку можна читати тільки серцем».

Олександра Іщенко, учениця 11-Б клас

Дружимо з комп'ютером

Інформатика — цікава наука. Без неї важко уявити навчання і працю сучасної людини.

У нашій школі є два комп'ютерних класи і клас із мультимедійним обладнанням.

Майже в усіх моїх друзів є комп'ютер з доступом до Інтернету. Але мало мати комп'ютер вдома. Треба вміти правильно і грамотно ним користуватися. Саме тому я зацікавився гуртком з інформатики.

Гурток відвідують учні 4-6 класів. Ми всі хочемо знати й уміти те, що знає й уміє

наш учитель. На заняттях усі дуже старанні та уважні.

Звичайно, це ще не уроки, як у старшокласників, а своєрідний вступ до інформатики.

Учитель допомагає нам освоїти навички роботи з текстовим редактором. Цікавими є обробка відео та розвивальні ігри. Мені подобається малювати в графічному редакторі. А нещодавно ми зробили презентацію свого класу та розмістили на шкільному сайті.

З допомогою Інтернету можна знайти відповідь майже на всі запитання, вільно

спілкуватися з родичами за кордоном тощо.

Микола Юрійович пояснює нам, що кожен повинен навчитися бути розумним користувачем. Ми дізналися, коли і чому виникає залежність від Інтернету та як її позбутися. У житті є багато корисних справ. Справжнього, а не віртуального, спілкування й дружби не замінить ніщо.

Ми дружимо з комп'ютером, знаючи його переваги. Поки що я і мої друзі вміємо небагато. Але запам'ятали найголовніше: треба наполегливо вчитися, щоб активно й продуктивно використовувати новітні технології.

Наш гурток — це своєрідний помічник.

Віктор Лисенко, учень 6-А класу.

ФУТБОЛ - КОРОЛЬ ІГОР

Вітаю, шановний читачу! Хочу розповісти Вам про нашу шкільну секцію з футболу.

Почалося це давно. Ще в початкових класах ми з хлопцями часто ганяли м'яча на шкільному стадіоні «Колос» або з цікавістю спостерігали за футбольними змаганнями старшокласників. Доводилося бачити й дорослі команди, які приїжджали у наше село та проводили матчі на цьому ж стадіоні.

Тож коли в 5-му класі я дізнався про те, що в школі є спортивні секції, вибрав саме футбол.

Усе починається з міні-футболу

Відтоді минуло майже сім років. Я й досі відвідую цю секцію. «Король ігор», який є найпопулярнішою командною грою у світі, залишається моїм улюбленим видом спорту. А наша футбольна команда не раз здобувала перемогу і має нагороди.

Команда у нас дуже дружна. Наш незмінний тренер Володимир Михайлович Гордєєв не просто тренує нас, а й навчає бути вольовими, повністю віддаватися грі, розуміти дух команди. Він завжди говорить, що вірить у нас і що у нас усе вийде.

Якось ми зайняли перше місце на районних змаганнях. На жаль, на чемпіонаті області довелося поступитися (здобути перемогу не вдалося). Тепер на тренуваннях ми стараємося як ніколи. Взагалі прагнемо грати так, як будемо грати під час змагань.

У нашій футбольній команді багато талановитих гравців. Це, наприклад, Токар Ю. (11-А), Гордієнко О. (11-А), Костенко М. (11-Б), Явтушенко О. (11-Б)

Футбольну секцію відвідують і дівчата, які займаються міні-футболом. У нашому класі є своя така команда, яка не раз здобувала призові місця і була чемпіоном серед шкільних команд району.

Ще б пак, адже там грають такі швидкі та вправні гравці, як: Маренич М. (11-А), Маренич Н. (11-Б), Лях В. (11-А).

Щодо мене, то я спочатку грав на позиції захисника, але мені подобалося бути воротарем. Тепер я стою на захисті воріт і, до речі, непогано.

Що мені подобається в футболі? Доступність цієї гри, велика емоційність, різноманітність ігрових ситуацій і робота в команді.

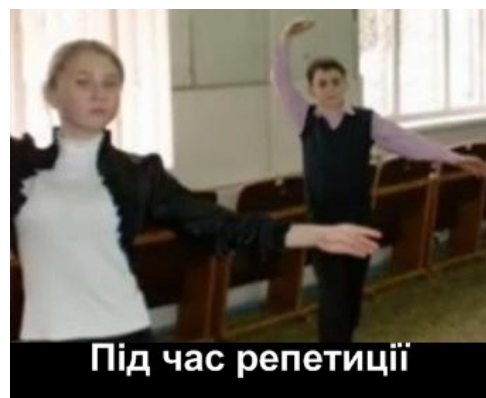
Незабаром я закінчую школу. Завжди пам'ятатиму вчителів, друзів, уроки, різноманітні конкурси і свята, в яких довелося брати участь. Але ніколи не забуду і про школу ґартування характеру, міцної дружби, корисного проведення часу, якого для мене і моїх друзів стала секція з футболу.

Ростислав Довгаль, учень 11-А класу.

Танці — хлоп'яча справа

Може, хтось буде сміятися і скаже, що танці — це для дівчат? Я з цим не погоджуюся, бо займаюся хореографією уже шість років і не жалкую.

Ми часто виступаємо на районних, обласних кон-

Під час репетиції

курсах. Жодне свято, проведене школі або в Будинку культури, не відбувається без участі нашого ансамблю «Ренесанс».

Особисто я дуже люблю танцювати і раджу всім навчитися. Як би там не було, а вміти танцювати — це вже непогано.

У наш час людині, особливо молодій, необхідно добре рухатися під музику. Тому що на будь-якій вечірці вона зможе танцювати вальс, фокстрот, пристрасне танго або веселу польку.

Я вважаю, що, вміючи танцювати, на дискотеках буде легко знайти нових знайомих, друзів і навіть легко сподобатися дівчині.

Також танці тренують організм — як увесь повністю, так і кожен м'яз, кожен жилку окремо. На уроках хореографії ми вчимося володіти своїм тілом, тренуємо рівновагу, розвиваємо рухливість суглобів, покращуємо поставу й дихання. А ще танці — це дуже красиво! Ви б бачили, як віртуозно танцює один з наших випускників — Костенко Максим! Я теж так навчуся!

Багато людей просто не розуміють, що такого особливого в танцях. Та я впевнений: спробувавши хоча б раз, багато хто захоче опанувати танцювальне мистецтво. Тож запрошую більше хлопців до нашого ансамблю.

Володимир Кучеренко, учень 6-А класу

ЗАВІТАЙТЕ ДО НАС НА ГУРТОК!

Кожної середи я поспішаю до шкільної «Світлиці». Саме тут працює гурток «Умілі руки», який я відвідую уже четвертий рік.

За цей час я навчилася гарно вишивати різними технологіями. От хто знає, що таке «прутик», «черв'ячок», «ляхівка»? А всі наші гуртківці знають і вміють ними вишивати.

На заняттях гуртка ми поглиблюємо свої теоретичні знання і вдосконалюємо навички виготовлення декоративно-ужиткових виробів. Це допомагає виготовляти складні та якісні творчі роботи.

Наш гурток відвідує 17 учениць із різних класів: від початкових - до випускних. Часто вишивають, в'яжуть спицями,

ботами - рушниками, в'язаними виробами.

Вашенко А, Бордюг А. (6-А) охоче шиють серветки, в'яжуть іграшкові речі.

Зодягають ляльок та майструють для них одяг найчастіше Костенко Н (4-й) та Міщенко Я. (5-й)

Особисто мені подобається робити все, бо я люблю працювати з тканиною та нитками.

На шкільних і районних виставках наші роботи просто вибухають кольорами й красою. Приємно спостерігати, як зачаровано дивляться на них відвідувачі. А ще приємно, що це створено нашими руками, нашою працею і нашим баченням краси.

Уявіть, що всі потрапили на виставку. І що ж ви бачите?

плетуть гачком, виготовляють ляльки. Ми всі дружно і любимо разом створювати різноманітні вироби.

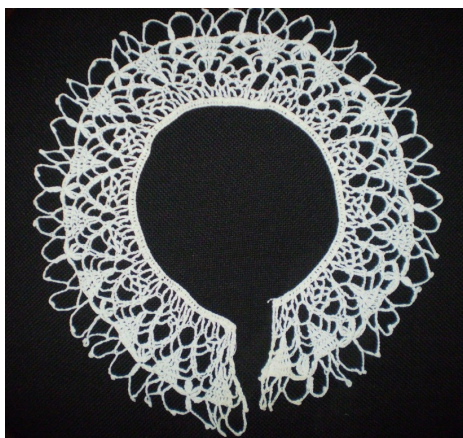
Приміром, Лещова А (11-Б) і Маренич Н. (11-А) люблять працювати над складними ро-

блями. Ось квітнуть яскравою барвою серветки, доріжки, рушники. Ляльки-мотанки пишються фарбушками, сорочками й спідничками, виготовленими і вишитими нами. Маленькі пінетки чекають на немовлят - модниць. Шарфики, берети, жилетки, рукавички... І все це своїми руками.

На перший погляд, звичайні речі. А придивіться, яких зусиль, умінь й любові треба докласти, щоб виготовити їх. А ще - хотіти робити це знову і знову.

Ось іде наші керівник - Лариса Володимирівна. Побачивши її, ми вкотре запитуємо: "А сьогодні гурток буде?".

Ура! Буде!

Олена Малюк, учениця 6-Б класу.

БАНДУРА Й УКРАЇНА— НЕРОЗДІЛЬНІ

Бандура і бандурист - рідні для України слова. Звучить бандура - і наче сама історія оживає, наче слюзи бандуриста поміж її струн. Вона виховувала бандуристів від козацьких часів і до наших днів.

Нашу Миргородську землю прославили відомі на всю Україну бандуристи Федір Холодний, Андрій Шут, Володимир Кабачок і наш сорочинський - Михайло Кравченко, пам'ятник якому стоїть при в'їзді на Миргородській горі.

Можливо, саме тому я вирішила навчитися грі на цьому дивовижному музичному інструменті. Я прийшла навчатися грі на бандурі після закінчення музичної школи по класу фортепіано. Незважаючи на це, з кожним днем усе більше захожуюся в спів бандури.

Зараз я уже вивчаю класичні твори. Вони такі всі рідні, оскільки — це Україна. Вона живе в моєму серці.

Мрію взяти до рук бандуру і зіграти на одному із концертів якусь народну пісню, супроводжуючи її співом.

Мені розповідали, що у XX столітті в Україні прославилися бандуристи сестри Байко. Мені б теж хотілося з кимось заспівати. От хоча б із Назаренко Кариною, що навчається по класу бандури в нашій музичній школі.

То що ж можна сказати ще про бандуру? Це популярний серед молоді музичний інструмент. Змалечку батьки прищеплюють дітям любов до України та української пісні, яка так гарно поєднується зі співом бандури.

Я дуже щаслива, що маю змогу навчитися грі ще на одному музичному інструменті. Недарма ж сказано, що мистецтво йде від людини і веде до людини, до найбільш живого, доброго і найкращого в ній. Воно служить єднанню людських душ.

Аліна Залюбовська, учениця 9-Б класу.

Люблю баскетбол.

Своє захоплення спортом мені передав батько. Він часто розповідав про те, як займався гір'ями, бігом, футболом, коли був учнем нашої школи. Хлопці, з якими він навчався, були дружними, цілеспрямованими, брали участь у різноманітних змаганнях.

Тому я змалечку знав, що уроки фізкультури і заняття спортом дуже важливі і потрібні як для здоров'я, так і для гартування характеру.

Якось після уроків я зайшов до спортзалу і побачив тренування. Як називається гра — не знав. Підійшов до вчителя Опухлого Юрія Васильовича, він розповів мені про цю гру. Я уважно слухав, не помічаючи, як минає час. Відтоді я назавжди полюбив баскетбол.

Додому йшов із думкою про баскетбол. Батьки, дізнавшись про моє зацікавлення дозволили мені відвідувати секцію з баскетболу.

Скінчилися уроки, і я помчав у спортзал. Мене прийняли в команду. У ній були всі старші гравці, а я — найменший. І за віком, і на зріст.

Мене вчили і старші товариші, і тренер. Спочатку я вивчив основне про баскетбол, які є правила гри і порушення.

На тренування ходив два роки. І тільки на третій поїхав на змагання. Вони були останніми для моїх друзів-випускників.

Тоді мені захотілося створити ще одну команду. На цю пропозицію згодилися Явтушенко О. (11-Б), Костенко М. (11-Б). Цимбалістий М (10-й), Онопрієнко С (11-А), Костенко А (11-Б) і я.

Команда грає й досі. Цього року ми зайняли два перших і одне друге місце на змаганнях.

На мою думку, наша команда — найкраща у Миргородському районі. Ми пивидки, умілі й точні, а ще постійно працюємо над покращенням своїх результатів. Я вірю в кожного гравця.

Час минає, слід подумати про те, щоб залучити до нашої спортивної секції нових учнів, які замінять нас. Баскетбольні традиції треба продовжувати.

Віталій Крот, учень 10 класу